

Vergaderjaar 2002–2003 Nr. 8a

23 490

Ontwerpbesluiten Unie-Verdrag

Nr. 248

BRIEF VAN DE MINISTERS VAN JUSTITIE EN VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der
Staten-Generaal

Den Haag, 14 november 2002

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede
Kamer der Staten-Generaal ontvangen op
14 november 2002. De wens dat de ontwerp-
besluiten uitdrukkelijke instemming behoeven
kan door of namens één van beide Kamers te
kennen worden gegeven uiterlijk op
29 november 2002.

Gelet op artikel 3 van de Rijkswet houdende goedkeuring van het Verdrag van Amsterdam tot wijziging van het Verdrag betreffende de Europese Unie (Stb. 1998, 737) bied ik u bijgaand, mede namens de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, aan de geannoteerde agenda en de thans beschikbare documenten¹ voor de bijeenkomst van de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken op 14 en 15 oktober a.s..

U treft de meest recente teksten aan die beschikbaar zijn, met de kanttekening dat hierover nog besprekingen gaande zijn en dat die besprekingen mogelijk zullen leiden tot wijzigingen. Indien nieuwe documenten beschikbaar komen, zullen wij u die zo spoedig mogelijk doen toekomen.

De Minister van Justitie,
J. P. H. Donner

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
J. W. Remkes

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

I JBZ-Raad

1. Goedkeuring van de voorlopige agenda

2. Goedkeuring van de lijst van A-punten

Vermoedelijk zullen de onderstaande punten als A-punten worden geagendeerd. De regering kan instemmen met deze onderwerpen.

2a. Voorstel van Spanje inzake wijziging van de Schengen-regeling met betrekking tot afgifte van visa aan de grenzen, met inbegrip van de afgifte van transit-visa aan zeelieden

document:	11230/02 VISA 116 FRONT 76 COMIX 465 (NI)
	12 477/02 VISA 134 FRONT 108 (En)
verbindendheid:	verbindend
aard van het besluit:	verordening op basis van artikel 62, punt 2 onder b, EG- verdrag

De regels met betrekking tot het afgeven van visa aan de grens, in het bijzonder afgifte van visa aan de grens aan transiterende zeelieden moeten verhelderd en aangepast worden. In het bijzonder moet het mogelijk worden om aan transiterende zeelieden van dezelfde nationaliteit een groepsvisum af te geven. Het is daarvoor noodzakelijk de regels van het uitvoerend Comité van Schengen van 19 december 1996 over het afgeven van visa aan zeelieden in transit te vervangen door de voorgestelde regelgeving. In het belang van de helderheid moet de beslissing van het uitvoerend Comité van Schengen van 26 april 1994 over het afgeven van visa aan de grens hiermee in lijn worden gebracht. Uitgangspunt blijft dat het afgeven van visa aan de grens alleen in uitzonderlijke gevallen kan. Daarnaast moet aan de voorwaarden voor afgifte van visa, zoals die in de Schengenuitvoeringsovereenkomst zijn vastgelegd onverkort worden voldaan. Indien aangetoond kan worden dat een dergelijke uitzonderlijke situatie bestaat kan het visum worden afgegeven. Het visum is voor niet meer dan 1 binnenkomst geldig en niet langer geldig dan 15 dagen. Bij de raadsverordening zijn een tweetal bijlagen gevoegd. De eerste betreft een aanvraagformulier waarmee het visum aan de grens moet worden aangevraagd. De tweede bijlage betreft een instructie aan de afgevend instantie hoe te handelen in deze gevallen.

2b. Conclusies inzake verbeterde consulaire samenwerking

document:	13919/1/02 VISA 163 COMIX 630 REV1 (En)
verbindendheid:	niet verbindend
aard van het besluit:	conclusies van de Raad

Het betreft hier de follow up van de conclusies van Laeken en Sevilla waarin, mede in het kader van de bestrijding van het terrorisme en de bestrijding van illegale immigratie, is aangegeven dat de informatie-uitwisseling tussen de Lidstaten op het terrein van visa moet worden verbeterd. Het Voorzitterschap heeft het initiatief genomen om hiervoor nadere regels op te stellen. De voorgestelde Raadsconclusies zien onder meer op het verzamelen van informatie, het gebruik van bestaande informatiebestanden en het uitwisselen van informatie met betrekking tot visa aanvragen. Nederland kan deze conclusies ondersteunen.

2c. Wijziging van de visalijst in de bijlage bij verordening 539/2001 van 15 maart 2001

document: nog niet beschikbaar¹
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: besluit tot wijziging bijlage bij genoemde verordening

¹ Zie VO 539/2001 van 15 maart 2001 zoals gepubliceerd in PB L 81/1 d.d. 21 maart 2001.

Herziening van de lijsten van visumplichtige en visumvrije derde landen is op grond van de conclusies van de Raad van Sevilla voorzien voor eind 2002.

Naar aanleiding van de binnenkomst van illegale Ecuadorianen is het voorstel gedaan om voor Ecuador de visumplicht in te stellen. Nederland kan dit ondersteunen.

2d. Verbetering van het Early Warning systeem

document: 13078/02 CIREFI 62 COMIX 580 (En)
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t. (voorstel tot verbetering van de Commissie)

Het huidige Early Warning System (EWS) functioneert matig, mede als gevolg van ontoereikende administratieve en technische infrastructuur (uitwisseling van gegevens per fax).

De Commissie heeft een voorstel gepresenteerd om een alarmsysteem aan te bieden via een beveiligde website op het internet. De Commissie stelt hiervoor (in beginsel) kosteloos een applicatie aan de lidstaten ter beschikking.

Deze applicatie is evenwel nog niet geschikt voor de behandeling van documenten die geclassificeerd zijn als «EU-restricted/restreint», zoals EWS berichten. De Commissie stelt daarom voor deze classificatie voor EWS berichten te laten vervallen. De Juridische Dienst van de Raad heeft aangegeven dat hiervoor geen belemmeringen bestaan. De Europese richtlijnen t.a.v. classificatie «EU-restricted/restreint» geldt uitsluitend Raadsdocumenten en is niet van toepassing op informatie die door de lidstaten zelf wordt uitgewisseld d.m.v. het EWS. Lidstaten kunnen per geval een classificatie van vertrouwelijkheid aan de berichten geven, aldus de Juridische Dienst. De Commissie stelt verder voor deze website onderdeel te laten zijn van een breder netwerk genaamd «Information and Co-ordination Network» (ICONet). Nederland heeft geen zwaarwegende bezwaren tegen het laten vervallen van de formele classificatie «EU-restricted/restreint». Vertrouwelijke behandeling van EWS-berichten door de lidstaten dient dan evenwel anderszins gewaarborgd te zijn.

Nederland geeft er de voorkeur aan om in het kader van het door de Commissie voorgestelde ICONet voorrang te geven aan het EWS.

2e. Conclusies betreffende de uitbreiding van de samenwerking tussen verbindingsofficieren en de oprichting van een netwerk

document: nog niet beschikbaar
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: conclusies van de Raad

De Europese Raad van Sevilla heeft verzocht om voor het eind van 2002 een netwerk van immigratieverbindingsofficieren van de lidstaten op te

richten. Doel is de lokale samenwerking tussen de liaisons op een hoger niveau te brengen. Om informatie te verzamelen heeft het voorzitterschap via haar vertegenwoordigingen vragenlijsten uitgezet in de volgende landen: Rusland, Turkije, Thailand, Pakistan, Polen, China, Tsjechië, Marokko, Colombia, Sri Lanka, Libanon, Nigeria, Mali en Senegal. De analyse van de antwoorden op de vragenlijst worden in de Raad besproken. Geconcludeerd wordt dat er al een informeel samenwerkingsverband bestaat tussen verbindingsofficieren ter plekke, maar dat er meer kan worden gedaan om de voordelen voor de lidstaten van de plaatsing van verbindingsofficieren te verbeteren. Nederland is voorstander van het intensiveren van de onderlinge samenwerking van verbindingsofficieren. In de strijd tegen illegale immigratie is van belang dat in een zo vroeg mogelijk stadium wordt opgetreden.

2f. Versterking van de procedures met betrekking tot paspoortcontrole aan de grenzen

document: 13645/02 FRONT 126 VISA 155 MIGR 109 (F)
COMIX 614
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t. (discussie)

Tijdens de informele Raad van 13 en 14 september jl. heeft Frankrijk het probleem aan de orde gesteld dat een toenemend aantal niet visumplichtige vreemdelingen op haar grondgebied wordt aangetroffen dat geen inreis stempel in hun paspoort heeft. Hierdoor is niet vast te stellen of zij zich legaal of illegaal op het Schengen grondgebied bevinden. Het gemeenschappelijk Handboek Grenzen stelt dat alle vreemdelingen, visumplichtige en niet visumplichtige, bij inreis in het Schengengebied een stempel in hun paspoort krijgen geplaatst. Frankrijk heeft voorgesteld de procedure voor het controleren van paspoorten aan de Schengenbuitengrenzen aan te scherpen. Nederland is hier voorstander van. Van belang is echter dat aanscherping alleen nuttig is als alle lidstaten uniform handelen.

2g. Oprichting van een alarmeringssysteem op luchthavens

document: 12909/02 FRONT 115 (En)
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t. (discussie en kennisneming van de antwoorden op de vragenlijst)

Medio dit jaar is met de VS gesproken over het opzetten van een luchthavenalarmeringssysteem. De VS zien een dergelijk systeem als een middel om «inadmissables» op vluchten van Europa naar de VS (en vice versa) te weren. Over de soort informatie die middels dit systeem zou kunnen worden uitgewisseld, is door de lidstaten een vragenlijst beantwoord. Alvorens tot informatie verstrekking over te kunnen gaan, zullen de mogelijkheden bezien dienen te worden om onder de huidige (inter)nationale privacy regelingen informatie uit te kunnen wisselen aan derde landen.

Voor Nederland is van belang dat een eventuele uitwisseling op basis van wederkerigheid is. Voorts is voor Nederland relevant dat een zeer groot gedeelte van de passagiers die vanaf Schiphol naar de VS reizen, overstappende passagiers zijn. In het bijzonder wanneer het gaat om passagiers die op Schiphol overstappen van een niet – Schengen vlucht op een vlucht naar de VS, is de rol van de Nederlandse autoriteiten een zeer beperkte. Deze passagiersstroom wordt immers niet aan immigratiecontrole onderworpen.

2h. Mandaat om het Fraude Bulletin te overleggen aan de VS, Canada en de kandidaat-lidstaten

document: 13278/02 FAUXDOC 13 COMIX 586 (En)
LIMITE
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: goedkeuring mandaat

De informatie die aan de VS, Canada en de kandidaatlidstaten ter beschikking wordt gesteld is hoofdzakelijk bedoeld voor personen belast met de grensbewaking en bevat informatie over o.a. valse- en vervalste reis-, verblijfs- en identiteitsdocumenten. Hoewel bedoelde stukken door de EU als «RESTREINT EU» zijn gekwalificeerd bevat het fraudebulletin in het algemeen informatie die ook al verspreid is door diverse zusterorganisaties. De informatie uit het fraudebulletin is niet uniek. Het betreft een compilatie van nationale bulletins die vaak als voor het verspreiden van het EU fraudebulletin bilateraal aan bevriende diensten zijn toegezonden. Om samenwerking met de USA, Canada en de kandidaat-lidstaten te bevorderen en intensiveren, ter verbetering van de veiligheid aan de grenzen, bestaat wat Nederland betreft geen bezwaar om bedoelde informatie te verschaffen.

2i. Machtiging om het Handboek van authentieke identiteits-, reis- en verblijfsdocumenten van de Europese Unie ter beschikking te stellen aan Canada

document: 13279/02 FAUXDOC 14 COMIX 587 (En)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: goedkeuring mandaat

Het Handboek van de authentieke identiteits-, reis- en verblijfsdocumenten van de EU bevat gegevens over de veiligheidskenmerken van deze documenten. In het licht van de samenwerking met de VS ter verbetering van de veiligheid aan de grenzen, die van groot belang is in de strijd tegen het terrorisme en illegale immigratie, heeft de Raad op 24–25 april 2002 ermee ingestemd het Handboek van authentieke identiteits-, reis- en verblijfsdocumenten van de EU ter beschikking te stellen aan een aantal derde landen, waaronder de VS en de kandidaat-lidstaten waarmee de EU momenteel onderhandelingen voert. De informatie zoals die is opgenomen in bedoeld handboek staat ook in het Edison systeem, waarvan Canada een partner is. Om samenwerking met Canada te bevorderen en te intensiveren bestaat er geen enkel bezwaar om bedoelde informatie te verschaffen.

2j. Ontwerp-besluit inzake de actualisering van het Schengen Raadplegings Netwerk technische specificaties

document: 13189/02 VISA 145 COMIX 582 (En)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: ontwerp-besluit inzake actualisering van het SRN

In bovengenoemd document wordt gesproken over het aannemen door de VISION werkgroep van een ontwerpbeslissing. Het in bovengenoemd document aangegeven ontwerpvoorstel betreft de formaat en de frequentie van uitwisseling van statistische informatie tussen de lidstaten, dat is aangenomen op 12 februari 2002.

2k. Programma van de Raad en Commissie ter verbetering van de samenwerking in het kader van de Europese Unie ter voorkoming en beperking van de gevolgen van chemische, biologische, radiologische en nucleaire terroristische dreiging

document: 13491/02 PROCIV 98 AGRI 265 ATO 130
CIVCOM 129
COSDP 374 DENLEG 79 ENV 643 ENER
251
ENFOPOL 137 PESC 456 PHARM 6 RECH (En)
170 SAN 186 TELECOM 36 TRANS 272

verbindendheid: niet-verbindend

aard van het besluit: vaststellen programma

Het voorliggende programma is thans nog onderwerp van intensief overleg op ambtelijk niveau. Het is daardoor onduidelijk of en in welke vorm dit programma aan de Raad zal worden voorgelegd. U zult, zo mogelijk nog middels een aanvullende geannoteerde agenda, nader geïnformeerd worden.

2l. Ontwerp-kaderbesluit tot versterking van het strafrechtelijk kader voor de bestrijding van de hulp bij illegale binnenkomst en illegaal verblijf en ontwerp-richtlijn tot omschrijving van de hulp bij illegale binnenkomst, illegaal verkeer en illegaal verblijf

document: 11909/02 DROIPEN 59 MIGR 78 COMIX (NI)¹
503
11 910/02 DROIPEN 60 MIGR 79 COMIX
504 (NI)

verbindendheid: verbindend

aard van het besluit: richtlijn in de zin van artikel 249
EG-verdrag en kaderbesluit in de zin van
artikel 34, tweede lid onder b, Unie-
verdrag

¹ Documenten reeds meegezonden met de geannoteerde agenda voor de bijeenkomst van de Raad JBZ van 14–15 oktober, 23 490 nrs. 244 en 245

Tijdens de bijeenkomst van de Raad op 28 en 29 mei 2001¹ heeft het Gemengd Comité overeenstemming bereikt over de ontwerp richtlijn en het ontwerp kaderbesluit. Tijdens de bijeenkomst van de Raad op 14–15 oktober jl. stond dit als A-punt op de agenda. Het onderwerp is toen vanwege een Nederlands parlementair voorbehoud komen te vervallen. De Kamer is bij de brief met het verslag van deze Raad² alsnog verzocht om instemming te verlenen.

2m. Verslag van de Raad inzake collectieve evaluatie Litouwen

document: 10 476/2/02 EVAL 29 ELARG 225 REV 2 RES-
TREINT¹

verbindendheid: niet verbindend

aard van het besluit: n.v.t. (kennisneming verslag)

¹ Ter vertrouwelijke inzage, alleen voor de leden, gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

¹ Zie voor de geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomst van de Raad, 23 490 nrs. 191, 192 en 195.

² Zie het verslag van de Raad JBZ van 14–15 oktober, 223 490 nr. 247.

De werkgroep Collectieve Evaluatie van de Raad van de Europese Unie is ingesteld op basis van een gemeenschappelijk optreden van 29 juni 1998 tot vaststelling van een mechanisme voor collectieve evaluatie van de inwerkingtreding, de toepassing en de daadwerkelijke uitvoering door de

kandidaat-lidstaten van het acquis van de Europese Unie op het gebied van Justitie en Binnenlandse Zaken. De informatie over de vorderingen en resultaten van de aanpassing van de kandidaat-lidstaten aan het JBZ-acquis wordt in vertrouwelijke landenrapporten – die ter kennisneming aan de Raad en de Tweede Kamer worden aangeboden – neergelegd. Deze rapporten spelen een rol bij de vaststelling van de gemeenschappelijke standpunten van de Europese Unie over de overneming en toepassing van het JBZ-acquis. In de rapporten wordt het gehele JBZ-acquis behandeld, te weten: grensbewaking, asiel en migratie, politie en douane, justitie, mensenrechten en corruptie.

Tot nu toe heeft de Raad kennis genomen van een eerste reeks landenrapporten over alle kandidaat-lidstaten en van een tweede, bijgewerkte en herziene, reeks landenrapporten over een negental kandidaat-lidstaten. Nu wordt aan de Raad wordt het landenrapport Litouwen ter kennisneming voorgelegd. Het betreft een herziene versie van het landenrapport van 22 november 2000. Het beeld van landenrapport Litouwen sluit op de voortgangsrapportage van de Commissie van 9 oktober jl. op het onderdeel JBZ. Na dit rapport zullen nog volgen de herziene rapporten over Letland en Malta.

2n. Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot verbetering van de toegang tot de rechter bij schrijdende zaken, door middel van gemeenschappelijke minimumvoorschriften betreffende rechtsbijstand en andere financiële aspecten van civiele procedures

document:	13359/02 JUSTCIV 160	(En)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	richtlijn in de zin van artikel 249 EG-Verdrag	

Tijdens de Raad JBZ van 14–15 oktober jl¹. is politieke overeenstemming over dit onderwerp bereikt. Thans kan het besluit formeel worden vastgesteld.

2o. Ontwerp-besluit houdende machtiging aan de Commissie om onderhandelingen met de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht te openen voor een ontwerp-verdrag inzake het recht dat van toepassing is op bepaalde rechten ten aanzien van effecten die door een tussenpersoon worden gehouden

document:	nog niet beschikbaar
verbindendheid:	niet verbindend
aard van het besluit:	besluit tot het verlenen van machtiging aan de Commissie

Het ontwerp-besluit heeft betrekking op een ontwerp-verdrag van de Haagse Conferentie voor Internationaal privaatrecht dat in december a.s. zal worden vastgesteld en dat een zeer specifieke materie behandelt. In toenemende mate vinden effectentransacties, nationaal en internationaal, plaats door middel van girale overboeking. Veelal gaat het om ketens van transacties waarbij een opeenvolging van tussenpersonen in verschillende landen betrokken is. Er bestaan verschillende opvattingen over de vraag welk rechtstelsel (of welke rechtstelsels) de goederenrechtelijke aspecten van dergelijke transacties beheerst. Het verdrag beoogt op die vraag een voor alle landen ter wereld aanvaardbaar eensluidend antwoord te geven. Daarmee wordt de rechtszekerheid gediend. Inmiddels is tot stand gekomen de EG-Richtlijn 2002/47/EG van 6 juni 2002 betreffende financiële zekerheidsovereenkomsten. Deze heeft betrekking op een deel van de materie die het verdrag beoogt te regelen. In verband

¹ Zie het verslag van deze bijeenkomst van de Raad, 23 490 nr. 247.

daarmee heeft de EG externe competentie ten aanzien van een deel van het onderwerp en is een concept-mandaat aan de Commissie opgesteld, waarin enige onderhandelingsrichtlijnen zijn opgenomen. De Commissie zal zich doen assisteren door een Comité van experts. Naar verwacht mag worden, bieden de onderhandelingsrichtlijnen voldoende armslag om de onderhandelingen in Den Haag met succes te voeren. In de laatste onderhandelingsrichtlijn wordt verwezen naar een verklaring die bij de totstandkoming van de voornoemde EG-Richtlijn is afgelegd, inhoudende dat artikel 9 van die Richtlijn mogelijk zal moeten worden bijgesteld in het licht van het resultaat van de onderhandelingen over het ontwerpverdrag.

2p. Aanbeveling van de Commissie aan de Raad inzake het mandaat voor de Commissie om onderhandelingen te openen en voeren met de Haagse Conferentie inzake Internationaal Privaatrecht over de voorwaarden en modaliteiten van toetreding van de Europese Gemeenschap

document:	nog niet beschikbaar
verbindendheid:	niet verbindend
aard van het besluit:	aanbeveling inzake een besluit van de Raad waarbij machtiging wordt verleend om onderhandelingen te openen met de Haagse Conferentie

In het Verdrag van Amsterdam (artikel 65) zijn aan de EG belangrijke regelgevende bevoegdheden toegekend op het gebied van internationaal privaatrecht. In de afgelopen jaren zijn door de Commissie op dit gebied tal van projecten op stapel gezet en zijn reeds verscheidene verordeningen tot stand gebracht. Deze activiteit betekent dat de internationale organisatie die zich vanouds met de eenmaking van het internationaal privaatrecht bezighoudt – de meer dan een eeuw geleden opgerichte Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht – op regionaal niveau een concurrent heeft gekregen. De reeds in gang gezette ontwikkeling van de Haagse Conferentie in de richting van mondialisatie heeft zich versneld. Tegelijkertijd is men zich gaan bezinnen over mogelijkheden van onderlinge afstemming en samenwerking tussen de beide organisaties. In 2001 heeft het Zweedse Voorzitterschap tijdens een beleidsvergadering van de Haagse Conferentie kenbaar gemaakt dat toetreding van de EG tot de Haagse Conferentie wenselijk wordt geacht. Met het voorgenoemde Raadsbesluit wordt de eerste formele stap in het toetredingsproces gezet. Het houdt in dat aan de Secretaris-Generaal van de Haagse Conferentie een brief wordt toegezonden, waarin deze wordt uitgenodigd onderhandelingen van de lidstaten van de Haagse Conferentie te organiseren over de voorwaarden en modaliteiten voor toetreding van de EG. Verder wordt de Commissie gemachtigd namens de EG in de onderhandelingen op te treden met inachtneming van enige onderhandelingsrichtnoeren. De verwachting is dat er overeenstemming zal worden bereikt over het concept-besluit, dat is opgesteld naar het voorbeeld van de toetreding van de EG tot andere internationale organisaties, zoals de FAO.

2q. Aanbeveling voor een besluit van de Raad om de Commissie te machtigen om onderhandelingen aan te gaan inzake een nieuw Protocol tot Aanvulling van het Internationale Verdrag tot de instelling van een fonds voor de vergoeding van schade door verontreiniging door olie, 1992

document:	7 752/02 JUSTCIV 44 ENV 209 MAR 49 RES-TREINT ¹
verbindendheid:	niet verbindend

aard van het besluit: aanbeveling voor een besluit van de Raad om de Commissie te machtigen onderhandelingen aan te gaan

¹ Reeds toegezonden met de geannoteerde agenda van de Raad JBZ van 14–15 oktober, 23 490 nr. 244 en 245.

Ter informatie zie de tekst in de geannoteerde agenda van de Raad van 14 en 15 oktober jl., onder agendapunt 2q. Bij de aanvullende geannoteerde agenda van de Raad van 28 en 29 november zal u nader worden bericht.

2r. Ontwerp samenvatting van document terroristische dreiging in Europa

document: document niet beschikbaar
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: ter kennisname door de Raad

Het betreft hier een document ter informatie, de zgn dreigingsanalyse zoals deze door de landen van de Unie wordt samengesteld op basis van informatie van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten.

2s. Actualisering van de lijst met terroristische organisaties

document: geen¹
verbindendheid: –
aard van het besluit: –

¹ Het document zal vertrouwelijk ter vergadering aan de Ministers worden aangeboden.

Er is geen document geagendeerd. Het betreft hier een geheime lijst van terroristische organisaties welke op 4 oktober in Brussel is besproken en via de stilteprocedure die op 1 november afliep, akkoord is bevonden. Het betreft een «werklijst» voor de inlichtingen- en veiligheidsdiensten.

2t. Ontwerp aanbeveling van de Raad inzake profielen van terroristen

document: 11858/1/02 ENFOPOL 117 REV 1 (En)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: vaststellen door de Raad

Het betreft hier een – niet bindende – aanbeveling van de Raad aan de Lidstaten om indien zij dat willen tezamen met Europol profielen op te stellen van terroristen en terroristische organisaties. Beoogd wordt op deze wijze invulling te geven aan de conclusies van de Raad van 20 september 2001. Aan de hand van een gezamenlijk opgesteld profiel van terroristen wil men komen tot «enig voorspellend nut». Gestreefd wordt naar een betere preventieve aanpak van terrorisme. In de Nederlandse situatie zal vooral de politie dienen te werken met een dergelijk profiel. Het profiel wordt samengesteld uit fysieke, psychologische en gedragsvariabelen die enige voorspellende waarde kunnen hebben bij de identificatie van terroristen voor zij een terroristische daad hebben gepleegd, bij het voorkomen van recruterende van nieuwe terroristen en bij het identificeren van terroristische dreiging.

2u. Besluit van de Raad over de toepassing van specifieke maatregelen inzake politieke en justitiële samenwerking ter bestrijding van terrorisme in het kader van artikel 4 van gemeenschappelijk standpunt van de Raad 2001/931/GBVB van 27 december 2001 betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme

document: 7756/02 CATS 18 RELEX 50 REV 4¹
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: besluit in de zin van artikel 34 tweede lid, onder c van het Unieverdrag

¹ Reeds toegezonden bij de geannoteerde agenda van de Raad JBZ van 14–15 oktober 2002, 23 490 nrs. 244 en 245.

Tijdens de bijeenkomst van de Raad van 13 en 14 juni jl.¹ is over onderhavig besluit een politiek akkoord bereikt. Het besluit ziet op twee zaken, n.l. snelle behandeling van rechtshulpverzoeken en snelle informatieverschaffing tussen de lidstaten. Daarmee wordt inhoud gegeven aan de aanpak van de lijst van terroristische organisaties die tot nu toe vooral politiek van karakter was.

Het Europees Parlement heeft inmiddels een positief advies uitgebracht. Dit heeft niet geleid tot wijziging. Daarom kan thans overgegaan worden tot formele vaststelling van het besluit.

2v. Ontwerp-besluit van de Raad tot vaststelling van een regeling voor de evaluatie van de nationale stelsels van rechtsregels en de handhaving op het gebied van de bestrijding van terrorisme

document: 12715/02 ENFOPOL 124 COTER 48¹
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: vaststellen door de Raad

¹ Reeds verzonden aan de Kamer bij verslag van de Raad JBZ d.d. 14–15 oktober 2002, 23 490 nr. 247.

Ter uitvoering van conclusie 15 van de Raad van 20 september 2001² heeft het toenmalige Spaans Voorzitterschap een voorstel gedaan voor het ontwikkelen van een mechanisme om de nationale stelsels van rechtsregels en de handhaving op het terrein van de bestrijding van terrorisme te evalueren. Het betreft een voorstel voor een procedure voor wederzijdse beoordeling («peer evaluation»). Het voorstel beperkt zich tot de evaluatie van de implementatie van internationale afspraken binnen nationale wetgeving. De eerste evaluatieronde zou eind 2002 gereed te zijn. Dit zal niet lukken omdat het Europees Parlement pas medio oktober met een advies is gekomen. Teneinde toch aan de opdracht van de Raad van 20 september 2001 te kunnen voldoen is door het Deens voorzitterschap een vragenlijst ontwikkeld die door de Lidstaten is beantwoord. Het advies van het Europees Parlement heeft niet geleid tot wijziging.

2w. Aanneming van een Akte van de Raad tot vaststelling van het Protocol tot wijziging van de Overeenkomst tot oprichting van een Europese Politiedienst (Europol-overeenkomst) en het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van Europol, de leden van zijn organen, zijn adjunct-directeuren en zijn personeelsleden

document: 13448/02 EUROPOL 77 (En)
13 729/1/02 EUROPOL 87 REV 1 (En)

¹ Zie voor de geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomst 23 490 nrs. 236, 237 en 239.

² Zie voor de geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomst, 23 490 nr. 200 en 202.

verbindendheid: n.v.t., het betreft een verdrag in de zin van artikel 3, vijfde lid van de Goedkeuringswet Unieverdrag
aard van het besluit: besluit tot goedkeuring van een protocol tot wijziging van de Europol-overeenkomst

Het ontwerp-Raadsbesluit tot vaststelling van het Protocol houdende wijziging van de Europol-Overeenkomst in verband met de deelname van Europol aan gemeenschappelijke onderzoeksteams en de mogelijkheid voor Europol de lidstaten te verzoeken bepaalde onderzoeken te starten, is reeds eerder aan de orde geweest. Tijdens zijn vergadering van 25 en 26 april 2002¹ ging de Raad akkoord met de algemene benadering van de voorgestelde artikelen. Thans is het voorstel geagendeerd voor de formele besluitvorming door de Raad.
De regering stemt in met het voorgestelde ontwerp.

2x. Ontwerp-besluit van de Raad houdende wijziging van het statuut voor de personeelsleden van Europol

document: 13126/02 EUROPOL 75 (En)
13873/02 EUROPOL 88 (En)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: besluit tot wijziging van het Personeelsstatuut van Europol

Zoals bekend hebben de lidstaten van de Benelux aan de Raad een formeel voorstel voorgelegd tot wijziging van het statuut voor de personeelsleden van Europol door toevoeging van een bijlage. Deze bijlage voorziet in de regeling van:

- a. de procedure voor de selectie van kandidaten voor de functie van directeur en adjunct-directeur;
- b. de beëindiging van hun dienstverband met de onder a genoemde functionarissen;
- c. disciplinaire onderzoeken en maatregelen tegen hen.

Over het voorstel bestaat thans overeenstemming. Bij de procedure voor werving van een lid van de directie is gekozen voor de zgn. open procedure.² Uiteraard stemt de regering met het voorstel in.

2y. Ontwerp samenwerkings-overeenkomst tussen Europol en Rusland met betrekking tot de uitwisseling van technische en strategische informatie

document: niet beschikbaar
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: goedkeuring overeenkomst tussen Europol en Rusland

Het is nog niet bekend of dit onderwerp op de agenda blijft staan aangezien de besprekingen over dit punt nog gaande zijn en er nog geen uitgewerkt voorstel is. In de aanvullende geannoteerde agenda zult u hier nog nader over worden geïnformeerd.

¹ Zie voor het verslag van deze bijeenkomst van de Raad JBZ, 23 490 nr. 235.

² Zie ook de geannoteerde agenda en het verslag van deze Raad JBZ van 14–15 oktober 2002, 23 490 nrs 244, 245 en 247.

2z. Ontwerp-besluit van de Raad waarbij de directeur van Europol een mandaat wordt verleend om een overeenkomst tussen Europol en Letland te onderhandelen met betrekking tot de uitwisseling van informatie

document: 13698/02 EUROPOL 85 (En)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: besluit tot goedkeuring dat er geen beletselen zijn om de onderhandelingen aan te gaan inzake een overeenkomst over de uitwisseling van persoonsgegevens

Ingevolge artikel 1, vijfde lid, van het Raadsbesluit van 27 maart 2000¹ tot machtiging van de directeur van Europol om onderhandelingen aan te knopen over overeenkomsten met derde staten of niet aan de EU gerelateerde instanties, heeft de directeur van Europol een uitdrukkelijke machtiging van de Raad nodig om onderhandelingen aan te knopen over de uitwisseling van de persoonsgegevens met de in het Raadsbesluit van 27 maart 2000 genoemde derde staten en organisaties. De Raad besluit over de verstrekking van een dergelijke machtiging nadat het gemeenschappelijk controle-orgaan advies heeft uitgebracht over een door de Raad van Bestuur van Europol voorgelegd rapport over de wetgeving en de praktijk met betrekking tot de bescherming van persoonsgegevens in de desbetreffende derde staat respectievelijk bij de betrokken internationale organisatie. Wat betreft Letland en Cyprus zijn de rapporten uitgebracht en is het gemeenschappelijk controle-orgaan tot de conclusie gekomen dat er uit een oogpunt van dataprotectie geen beletselen zijn om de onderhandelingen over de uitwisseling van persoonsgegevens te starten. Nederland sluit zich bij dat standpunt aan en gaat akkoord met de gevraagde machtiging.

2aa. Ontwerp-besluit van de Raad waarbij de directeur van Europol een mandaat wordt verleend om onderhandelingen te voeren over een overeenkomst tussen Europol en Cyprus over informatie-uitwisseling

document: 13697/02 EUROPOL 84 (En)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: besluit tot goedkeuring dat er geen beletselen zijn om de onderhandelingen aan te gaan inzake een overeenkomst over de uitwisseling van persoonsgegevens

Zie hiervoor de tekst onder agendapunt 2z.

2bb. Voorstel van het voorzitterschap betreffende het aantal adjunct-directeuren bij Europol

document: 13729/02 EUROPOL 87 REV 1 (En)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: besluit tot vaststelling van het aantal adjunct-directeuren bij Europol

Ingevolge artikel 29, lid 2, van de Europol Overeenkomst wordt de directeur bijgestaan door een *door de Raad te bepalen aantal* adjunct-directeuren. Na een oorspronkelijk aantal van vijf is dat aantal ingevolge het uit 1998 daterende besluit van de Raad momenteel vier. De Raad van Bestuur van Europol is van mening dat de teruggetreden adjunct-directeur voor ICT niet zou moeten worden vervangen door een adjunct-directeur maar door een assistent-directeur. Dit brengt met zich

¹ PB C 106 d.d. 13 april 2000.

dat, indien het voorstel wordt gevolgd, de Raad ten aanzien van het aantal adjunct-directeuren een nieuw besluit moet nemen en dit moet stellen op drie. Ter toelichting wordt het volgende opgemerkt. Op korte termijn zal de top-structuur van Europol worden gezien. Waarschijnlijke uitkomst is: directeur, een «eerste» adjunct-directeur tevens plv. directeur, een adjunct-directeur operationele zaken en een adjunct-directeur bedrijfsvoering. De assistent-directeur ICT komt te staan onder de laatstgenoemde adjunct-directeur. Een spoedige aanstelling van een assistent-directeur ICT is dringend gewenst. De regering steunt het voorstel.

2cc. Situatieverlag inzake de georganiseerde criminaliteit in de Europese Unie in 2002

document: 13752/02 CRIMORG 96 (En)
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t. (kennisneming verslag)

Het betreft hier het jaarlijks door Europol vervaardigde rapport m.b.t de georganiseerde criminaliteit in de Europese Unie. Tot dusverre gaven deze rapportages vooral inzicht in de ontwikkelingen in het achterliggende jaar. Met ingang van dit jaar zal in deze rapportages steeds meer worden getracht vooruit te kijken en zullen de trends en ontwikkelingen die zich in de georganiseerde criminaliteit lijken voor te doen meer aandacht krijgen. In dit rapport is daar een eerste voorzichtig begin meegemaakt. Een rapport met een dergelijke inhoud zal een betere basis kunnen vormen voor beleidsontwikkeling op alle niveaus die zich met de opsporing bezig houden.

Alhoewel er aan het algemene beeld met betrekking tot drugsmokkel in Europa weinig is veranderd, wordt in dit rapport Nederland wederom genoemd als een van de belangrijkste toegangspoorten tot Europa voor wat betreft cocaïne en cannabis. Voorts wordt Nederland ook als een van de twee grote (Europese) producenten van synthetische drugs aangeduid. De gunstige geografische ligging en de uitstekende infrastructuur zijn daarnaast debet aan het feit dat Nederland wordt gebruikt als transitland (drugs-, migranten-, en sigarettensmokkel).

2dd. Handboek ten behoeve van de politieautoriteiten en -diensten voor de beveiliging van de bijeenkomsten van de Europese Raad en soortgelijke evenementen

document: 12637/3/02 ENFOPOL 123 REV 3 (En)
13828/02 CRIMORG 98 RESTREINT (En)¹
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: kennisnemen van handboek

¹ Ter vertrouwelijke inzage, alleen voor de leden, gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer

Het voorliggend handboek vloeit voort uit de conclusies van de Raad van 13 juli 2001¹ en is een compilatie van «best practices» in de lidstaten op het gebied van de handhaving van de openbare orde bij bijeenkomsten van Europese Raden en soortgelijke bijeenkomsten. Het handboek geeft voorts verder invulling aan het Gemeenschappelijk Optreden van 26 mei 1997.² De Raad neemt kennis van het handboek; er is geen sprake van vaststelling of goedkeuring.

¹ Zoals vastgelegd in het document 10 916/01 JAI 82, dat u is toegezonden bij brief van 26 juli 2001, 23 490, nr. 198.

² Zie PB L 147/1 Een afschrift daarvan is u toegezonden op 5 juli 2001 (23 490, nr. 197).

2ee. Oprichting van een Europees Netwerk voor de bescherming van prominenten

document: 9555/02 ENFOPOL 83 (En)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: besluit van de Raad in zin van artikel 34, lid 2, onder c, Unieverdrag

Dit ontwerp-besluit is u eerder toegezonden ter voorbereiding van de Raad op 13 en 14 juni jl¹. Het bijgaand toegezonden ontwerpbesluit ligt thans voor formele vaststelling door de Raad voor in de tekstversie van het wetgevingsbesluit. Inhoudelijk zijn er geen wijzigingen aangebracht.

2ff. Verslag over de gezamenlijke douane-toezichtoperaties in 2001

document: 8353/02 ENFOCUSTOM 17 COR1 (En)
8353/02 ENFOCUSTOM 17 (En)
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t. (kennisneming verslag)

In 2001 hebben de lidstaten onder auspiciën van de Groep douanesamenwerking van de Raad van de Europese Unie twee gezamenlijke douaneoperaties, CAPRICORN en SINDBAD, uitgevoerd.

De bedoeling van de gezamenlijke douaneoperaties zoals die de afgelopen jaren in de verschillende risicosectoren zijn georganiseerd is de samenwerking tussen de douaneadministraties in de Europese Unie bij de bestrijding van de grensoverschrijdende criminaliteit te stimuleren en te verbeteren. Zoals artikel 29 van het Verdrag betreffende de Europese Unie stelt is deze samenwerking noodzakelijk en spelen de douaneadministraties bij de bestrijding van fraude en criminaliteit een belangrijke rol. De operaties staan steeds meer open voor deelname van kandidaat-lidstaten. Naast de kandidaat-lidstaten doen meestal ook verschillende derde landen en internationale organisaties mee.

Operatie CAPRICORN, die werd georganiseerd door de Britse douane en duurde van 26 maart tot en met 1 april 2001, was een gezamenlijke douaneoperatie om cocaïne, gesmokkeld door vliegtuigpassagiers vanuit het Caribisch gebied met als bestemming de Europese Unie, op te sporen. Aan de operatie werd, behalve door Nederland, ook deelgenomen door de andere EU landen met uitzondering van Griekenland en Portugal. Ook de douaneadministraties van Turkije, alsmede van de kandidaat-lidstaten Malta, Tsjechië, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen, Roemenië en Slowakije namen deel. De doelstellingen van deze operatie hadden onder meer betrekking op het verzamelen van informatie en inlichtingen over cocaïnesmokkel, ontwikkelen van methoden voor risicoanalyse, verbetering van de communicatie en inlichtingen uitwisseling tussen de deelnemende landen, vergroten van de doeltreffendheid van doelgerichte controles en het daadwerkelijk opsporen van cocaïne.

Operatie SINDBAD, die was opgezet door de Franse douane en duurde van 10 tot en met 19 mei, was een operatie voor de verkenning vanuit de lucht en op zee in het Middellandse-Zeegebied. De bedoeling was de smokkel van drugs en gevoelige producten met kleine schepen op te sporen. Aan de operatie werd deelgenomen door de lidstaten Frankrijk, Spanje, Italië, Griekenland, Denemarken, Duitsland, België, Zweden, Ierland, Finland, het Verenigd Koninkrijk en Portugal. De volgende landen uit het Middellandse-Zeegebied namen deel: Malta, Cyprus, Turkije, Libanon, Israël, Jordanië en Marokko.

¹ Zie hiervoor de geannoteerde agenda van de Raad JBZ van 13–14 juni, 23 490 nr 237. Het document is u destijds toegezonden in de versie 6460/4/02 Enfopol 28 REV 5.

De doelstellingen van deze operatie waren onder meer het toepassen van maatregelen voor samenwerken in de lucht en op zee, informatie verwerven over smokkelverkeer in de Middellandse Zee, methodes voor informatie verzamelen en uitwisselen ontwikkelen, het bestrijden van de georganiseerde smokkel via de Middellandse Zee en het uitoefenen van toezicht vanuit de lucht en op zee.

2gg. Ontwerp-resolutie van de Raad inzake drugsgebruikers in gevangenissen

document: 10497/1/02 CORDROGUE 54 REV 1 (NI)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: resolutie van de Raad

De resolutie van de vertegenwoordigers van de lidstaten in de Raad sluit aan bij het EU Actieplan Drugs 2000–2004 waarin de lidstaten geacht worden hun op de gezondheidssituatie van drugsverslaafden in gevangenissen gerichte inspanningen te intensiveren. In die context roept de resolutie de lidstaten op om maatregelen te nemen dan wel te overwegen ten aanzien van de opvang, de behandeling en behandelmogelijkheden van en voor drugsverslaafden tijdens hun gevangenisstraf en ook de periode na hun vrijlating, zowel ten aanzien van hun verslaving als ook wat de aan de verslaving gerelateerde criminaliteit betreft. Nederland kan met de resolutie instemmen.

2hh. Ontwerp-resolutie inzake de classificatie van nieuwe synthetische drugs

document: 10683/4/02 CORDROGUE 64 REV 4 (En)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: resolutie van de Raad

De Raadsresolutie verwelkomt het initiatief van de Commissie om in vervolg op de evaluatie van de gezamenlijke actie uit 1997 inzake nieuwe synthetische drugs een haalbaarheidsstudie uit te voeren naar de incorporatie in de wetgeving van de lidstaten van twee verschillende wetssystemen daaromtrent. De lidstaten wordt gevraagd mee te werken aan het aanleveren van informatie. Nederland heeft geen overwegende bezwaren tegen een dergelijke technische studie en zal daar ook zijn medewerking aan willen verlenen.

Overigens dient hierbij aangetekend te worden dat Nederland er de voorkeur aan geeft om de huidige wettelijke praktijk voort te zetten van aan de Opiumwet verbonden lijsten met *specifiek* aangeduide (verboden) materialen, omdat daarmee recht wordt gedaan aan het in NL gehanteerde kenbaarheidsbeginsel. Dat is ook goed mogelijk omdat er gemiddeld minder dan één maal per jaar een nieuwe stof op de markt verschijnt. In dit verband dient bovendien de evaluatie te worden afgewacht van het gemeenschappelijk optreden inzake nieuwe synthetische drugs, dat een snelle identificatie van en reactie op nieuwe synthetische drugs beoogt.

2ii. Implementatienota inzake een Europees optreden tegen synthetische drugs

document: 12452/02 CORDROGUE 81 (En)
13802/02 CORDROGUE 89 (En)
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t. (kennisneming van implementatienota)

Tijdens de informele JBZ-Raad van 13 en 14 september jl. in Kopenhagen zijn de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken van de EU overeen gekomen dat aanpak van de productie en distributie van synthetische drugs in het kader van de verdere uitvoering van het EU Actieplan Drugs tot 2004 grotere nadruk dient te krijgen. Daartoe heeft het voorzitterschap een zogenaamde implementnota opgesteld, waarin een groot aantal te ondernemen activiteiten wordt opgesomd. Voorgesteld wordt onder andere om te komen tot:

- een Europese database met chemische profielen van inbeslaggenomen illegale precursoren Nederland ondersteunt het voorstel, maar heeft opgemerkt dat het voor het realiseren van een betrouwbare database van belang is om primair gegevens van geaccrediteerde diensten te gebruiken;
- rapporteren van het ontmantelen van productieplaatsen van synthetische drugs; ontwikkelen van voorstellen voor het structureren en uitwisselen van informatie (voortouw bij Europol);
- onderzoek doen naar de betrokkenheid van professionele chemici bij de (grootschalige)productie van synthetische drugs;
- een rapport naar lopende pilotprojecten en initiatieven in lidstaten en kandidaatlidstaten, vergelijken van best practices.
- goede afstemming van activiteiten binnen de Unie met die in derde landen, alsmede een goede voorbereiding (politiële) gegevensuitwisseling met kandidaatlidstaten.

De besprekingen over deze implementatienota zijn thans nog in de desbetreffende Raadswerkgroep en het Comité artikel 36 gaande. Nederland zou de gepresenteerde voorstellen graag nader geconcretiseerd zien. Daarbij moet gebruik worden gemaakt van opmerkingen en suggesties vanuit de lidstaten, de Europese Commissie, het Europees Waarnemingscentrum voor Drugs en Drugsverslaving en Europol. Nederland pleit ervoor om bij het opzetten van eventuele nieuwe registratiesystemen en databases zoveel mogelijk aansluiting te zoeken bij bestaande systemen en organisaties. Europol heeft aangegeven te verwachten problemen te zullen ondervinden bij de uitvoerbaarheid van de met name onder paragraaf 6 gevatte activiteiten.

Voorts dient meer duidelijk verkregen te worden omtrent de juridische status van dit document, aangezien de term «implementatienota» geen verdragsrechtelijke basis kent.

2jj. Wederzijdse evaluatie van de rechtshandhaving bestrijding drugshandel: Tweede evaluatie – Eerste verslag Oostenrijk, Zweden, Luxemburg, België en Denemarken

document:	12384/2/02 CRIMORG 80 REV 2	(En)
verbindendheid:	n.v.t.	
aard van het besluit:	n.v.t. (kennisneming van het verslag van de evaluatiecommissie)	

Sinds 2001 loopt in de Multidisciplinaire Werkgroep Georganiseerde Criminaliteit van de Raad (MDG) de Tweede Ronde van de EU Wederzijdse Evaluaties betreffende de Wetshandhaving en de rol daarvan in de Bestrijding van Drugshandel. Ten behoeve van deze evaluatieronde bezoekt een evaluatiecommissie van de Europese Unie elk van de lidstaten gedurende een week, teneinde de concrete wetshandhavingpraktijk op het terrein van de drugshandel nader te beschouwen. Voorafgaand aan het bezoek hebben alle lidstaten ten behoeve van de evaluatiecommissie een uitgebreide enquête ingevuld. Op basis van enquête en bezoek stelt de evaluatiecommissie steeds een conceptverslag op over het betreffende land op met conclusies en aanbevelingen (aan de betreffende lidstaat, maar ook aan andere EU lidstaten), dat na een commentaarronde in definitieve vorm aan de MDG wordt aangeboden.

Inmiddels zijn bijna de rapporten van bijna alle lidstaten besproken en formeel door bovengenoemde Raadswerkgroep goedgekeurd. Afronding van dit traject is voorzien voor 2003, als een voor de openbaarheid bestemd overkoepelend rapport over alle EU lidstaten zal worden uitgebracht.

Het voorliggende document betreft een synthese van de landenrapporten van de eerste groep van vijf lidstaten (Oostenrijk, Zweden, Luxemburg, België en Duitsland). Deze tussentijdse rapportage was voorzien noch verplicht.

Nederland is van mening dat de aanbevelingen van de evaluatiecommissie in het licht van de gehele evaluatie gezien moeten worden en niet slechts op basis van de landenrapporten van de eerste groep van vijf lidstaten.

2kk. Rapport over de implementatie van het kaderbesluit 2000/383/JBZ van de Raad van 29 mei 2000 tot versterking, door middel van strafrechtelijke en andere sancties, van de bescherming tegen valsemunterij in verband met het in omloop brengen van de euro

document: volgt z.s.m.
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t. (kennisneming verslag)

Tijdens de zitting van de Raad op 28 februari 2002¹ is een eerder verslag uitgebracht over de evaluatie van het kaderbesluit tot versterking, door middel van strafrechtelijke en andere sancties, van de bescherming tegen valsemunterij in verband met het in omloop brengen van de euro. De algemene conclusie luidde toen reeds dat over het geheel genomen door de lidstaten voorzien is in het strafrechtelijke beschermingsniveau voor de euro waartoe het kaderbesluit verplicht. Meer dan de helft van de lidstaten bleek er evenwel niet in te zijn geslaagd binnen de gestelde termijn aan alle verplichtingen van het kaderbesluit te voldoen, reden waarom besloten werd op basis van aanvullende gegevens voor het einde van 2002 een tweede evaluatie te laten plaatsvinden. Onderhavig document vormt daarvan de neerslag. Het schetst in grote lijnen een positief beeld over de wijze waarop uitvoering is gegeven aan het kaderbesluit, maar sommige lidstaten dienen hun wetgeving op bepaalde punten nog (nader) in overeenstemming brengen met enkele specifieke bepalingen van het kaderbesluit. Nederland behoort overigens tot de groep van lidstaten waarvan reeds tijdens de eerste evaluatie bleek dat het volledig en tijdig uitvoering heeft gegeven aan de verplichtingen uit hoofde van het kaderbesluit eurovalsemunterij.

2ll. Ontwerp-besluit van de Raad tot vaststelling van de Schengen-gerelateerde bepalingen van EU-uitleveringsovereenkomsten

document: 5 853/02 COPEN 10 (NI)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: besluit in de zin van artikel 34, tweede lid, onder c, Unieverdrag

Zoals bekend dient ingevolge de krachtens artikel 6 van het bij het Verdrag van Amsterdam behorende Schengen-protocol tot stand gebrachte samenwerking met Noorwegen en IJsland bij maatregelen die door De Raad worden getroffen steeds te worden nagegaan of deze verband houden met het Schengen-acquis en een verdere ontwikkeling van dat acquis inhouden. De onderhavige uitleveringsovereenkomsten, die door Nederland reeds enige tijd geleden zijn bekrachtigd, vormen beiden (gedeeltelijk) een verdere ontwikkeling van het Schengen-acquis. In het

¹ Zie voor het verslag van deze bijeenkomst, 23 490 nr. 230.

onderhavige besluit wordt aangegeven welke van de bepalingen van de overeenkomst als zodanig zijn aan te merken en regelt tevens dat die bepalingen van toepassing kunnen worden tussen de lidstaten van de Europese Unie en Noorwegen en IJsland. De reden dat dit bij apart besluit gebeurt, ligt in de datum van de totstandkoming van genoemde overeenkomsten. Tegenwoordig vormt een soortgelijke exercitie meteen onderdeel van de totstand gekomen instrumenten, zoals ook blijkt uit artikel 2 van de EU-Rechtshulpovereenkomst van 2000¹ en het wetsvoorstel tot goedkeuring van die overeenkomst.²

2mm. Ontwerp-besluit van de Raad over de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht

document: 55525/01/DROIPEN 113 ENV 678¹ (NI)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: kaderbesluit in de zin van artikel 34, tweede lid, onder b, van het Unieverdrag

¹ Reeds aan de Kamer verzonden bij geannoteerde agenda (punt 2b) van de Raad JBZ van 14–15 oktober 2002, het onderwerp is destijds van de agenda gehaald.

Hoewel dit ontwerp-kaderbesluit als A-punt stond geagendeerd voor de vorige zitting van de Raad 14 en 15 oktober jl., heeft behandeling ervan niet plaatsgevonden. Korthedshalve moge voor een aanduiding van de inhoud van het ontwerp worden volstaan met verwijzing naar de tekst onder punt 2b van de geannoteerde agenda van die Raad. In aanvulling daarop zij nog verduidelijkt dat de in dit ontwerp-kaderbesluit opgenomen bepaling inzake de aansprakelijkheid van rechtspersonen een modelbepaling is die sinds zijn introductie in het Tweede Protocol van 19 juni 1997 bij de Overeenkomst aangaande de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen³ in verscheidene, andere rechtsinstrumenten van de Europese Unie is opgenomen.

2nn. Begroting voor SISNET voor 2003

document: 13 899/1/02 SIS 83 SIRENE 64 COMIX (NI)
629
Verbindendheid: verbindend
Aard van het besluit: besluit tot vaststelling begroting SISNET

Overeenkomstig artikel 8 van het financieel reglement inzake het SISNET dienen de lidstaten het voorontwerp van de begroting 2003 van het SISNET voor het einde van 2002 goed te keuren. Het SISNET draagt zorg voor de informatie uitwisseling tussen de centrale autoriteiten inzake visumverlening, tussen de SIRENE bureaus en voor het transport van de SIS gegevens.

De ontvangsten van de lidstaten worden geraamd op 1 692 500 Euro; de uitgaven voor het SISNET op 1 677 500 Euro. Het aandeel van Nederland in de uitgaven zal ongeveer 80 500 euro bedragen.

2oo. Ontwerp-resolutie van de Raad inzake burgerlijke bescherming in de buitengebieden, eilanden en ontoegankelijke regio's binnen de Europese Unie

document: 10862/1/02 PROCIV 50 FSTR 13¹ (En)
verbindendheid: niet-verbindend
aard van het besluit: vaststellen van resolutie

¹ Trb. 2000, 96.

² Kamerstukken II 2002/2003, 28 350.

³ Trb. 1997, 251.

¹ Reeds aan de Kamer verzonden bij geannoteerde agenda van 14–15 oktober 2002; punt 2t.

De voorliggende ontwerp-resolutie was reeds eerder geagendeerd voor de Raad van 13 en 14 juni en voor de Raad van 14 en 15 oktober jl.¹. De behandeling als A-punt tijdens de Raad van oktober jl. verviel vanwege een resterend parlementair voorbehoud van een lidstaat. Naar verwachting zal de Raad de resolutie nu kunnen vaststellen.

B-punten

3. Follow-up van het plan voor het beheer van de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie (aangenomen tijdens de Raad voor Justitie en Binnenlandse Zaken te Luxemburg van 13 en 14 juni 2002)/Roadmap voor de follow-up van de conclusies van de Europese Raad te Sevilla

- Verslag van het voorzitterschap over de implementatie van de conclusies van Sevilla
- Verslag van het voorzitterschap over de implementatie van de twee actieplannen
- Tussentijds verslag van de Commissie betreffende de «burden-sharing» tussen lidstaten en de Unie voor het gemeenschappelijk beheer van de buitengrenzen

document: 13745/02 ASIM 46 RELEX 216 (En)
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t. (kennisname verslag)

Tijdens de Raad zal een overzicht worden gegeven van de stand van zaken inzake de follow-up van de conclusies van Sevilla, waaronder de uitvoering van het plan van aanpak voor het beheer van de buitengrenzen (aangenomen tijdens de Raad van 13 en 14 juni 2002) en het actieplan ter bestrijding van illegale immigratie en mensenhandel (aangenomen tijdens de Raad van 28 februari 2002).

In het kader van de uitvoering van het plan van aanpak beheer buitengrenzen is tijdens de Europese Raad van Sevilla in juni jl. prioriteit gegeven aan de volgende maatregelen.

Voor het eind van 2002 dienen de volgende maatregelen gerealiseerd te zijn;

- totstandbrenging van gezamenlijke operaties aan de buitengrenzen,
- onmiddellijk starten van proefprojecten waar alle belangstellende lidstaten aan kunnen deelnemen,
- oprichting van een netwerk van immigratieverbindingsofficieren van de lidstaten,

Nederland heeft deelname toegezegd aan een aantal projecten die door lidstaten zijn aangedragen. Het betreft hier onder meer het project RIO III (RIO staat voor «Risk Impact Operation»), het project ontwikkeling gemeenschappelijke risico analysemodel, het project samenwerking grensbewakingautoriteiten het project ontwikkeling curriculum training grensbewaking, het project harmonisatie werkmethodes onderzoek grensoverschrijdende criminaliteit, het project samenwerking gemeenschappelijke charters inzake verwijdering, en het project ontwikkeling netwerk van verbindingssambtenaren.

Voor juni 2003 dienen de volgende maatregelen gerealiseerd te zijn;

- opstelling van een gemeenschappelijk risicoanalysemodel om tot een gemeenschappelijke en geïntegreerde risicobeoordeling te komen,
- definitie van een gemeenschappelijke basisinhoud voor de opleiding

¹ Zie de geannoteerde agenda van deze bijeenkomst van de Raad 23 490 nrs 236 en 244.

- van grenswachten, en aanscherping van de Europese regelgeving inzake grenzen,
- verrichting van een studie door de Commissie betreffende de lastenverdeling tussen de lidstaten van de Unie met betrekking tot het beheer van de buitengrenzen.

Onderdeel van het plan van aanpak voor het beheer van de buitengrenzen is het doen van een onderzoek naar de verdeling van de kosten voor grensbewaking tussen de lidstaten en de Unie. Dit onderzoek moet in juni 2003 zijn afgerond. De Commissie zal tijdens deze Raad met een tussen-rapportage komen. Deze is opgesteld naar aanleiding van de antwoorden die de lidstaten hebben gegeven op een vragenlijst over dit onderwerp.

In het kader van de uitvoering van het actieplan ter bestrijding van de illegale immigratie en mensenhandel is tijdens de top van Sevilla aan de volgende maatregelen prioriteit gegeven;

- voor het einde van het jaar opnieuw de lijst bezien van derde landen waarvan de onderdanen al dan niet visumplichtig zijn;
- zo spoedig mogelijk een gemeenschappelijk identificatiesysteem voor visa opzetten, in het licht van een haalbaarheidsstudie die in maart 2003 zal worden voorgelegd en op basis van de richtsnoeren van de Raad; vóór eind 2002 zal een voorlopig verslag worden gepresenteerd;
- de sluiting van de overnameovereenkomsten waarover onderhandelingen gaande zijn versnellen, en nieuwe onderhandelingsrichtsnoeren goedkeuren voor overnameovereenkomsten met de landen die de Raad reeds geselecteerd heeft;
- op het vlak van het verwijderings- en terugkeerbeleid, nog voor het einde van het jaar de elementen aannemen van een terugkeerprogramma op basis van het Groenboek van de Commissie; een van die elementen is de optimalisering van snelle terugkeer naar Afghanistan;
- het kaderbesluit inzake de bestrijding van mensenhandel, het kaderbesluit tot versterking van het strafrechtelijk kader voor de bestrijding van hulpverlening bij illegale binnenkomst, illegale doortocht en illegaal verblijf alsmede de richtlijn tot omschrijving van hulpverlening bij illegale binnenkomst, illegale doortocht en illegaal verblijf aan te nemen.

4. Terugname-overeenkomsten

- Onderhandelingsmandaten voor de Commissie inzake overeenkomsten met Albanië, Algerije, China en Turkije

document:	13172/02MIGR 199 ALB 1 RESTREINT UE 13178/02 MIGR 100 AL 7 RESTREINT UE 13179/02 MIGR 101 CHINE 7 RESTREINT UE 13108/02 MIGR 102 NT 12 RESTEINT UE
verbindendheid:	niet verbindend
aard van het besluit:	goedkeuring mandaat

Het betreft hier de uitwerking van het besluit van de Raad van 25 april 2002 waarin bepaald is met welke landen nieuwe terug- en overname overeenkomsten moeten worden afgesloten. De besluiten hebben tot doel de Commissie namens de Raad te machtigen om te onderhandelen over een terug- en overname overeenkomst tussen de EU en Albanië, Algerije, China en Turkije.

Door het afsluiten van terug- en overname overeenkomsten met derde landen worden de volkenrechtelijke verplichtingen tot terugname van eigen onderdanen vastgelegd. Daarnaast worden in deze overeenkomsten

verplichtingen neergelegd tot het overnemen van onderdanen van derde landen die via het grondgebied van een overeenkomstsluitende partij naar het grondgebied van een andere overeenkomstsluitende partij zijn gereisd.

Nederland is voorstander van het verlenen van nieuwe mandaten aan de Commissie om terug- en overname overeenkomsten af te sluiten.

5. Financiële middelen voor repatriëring, voor het beheer van de buitengrenzen en voor migratieprojecten in derde landen

document:	nog niet bekend
verbindendheid:	niet verbindend
aard van het besluit:	n.v.t. (kennisgeving van het verslag van de Commissie)

In navolging van de conclusies van Sevilla zal de Commissie verslag uitbrengen over de doeltreffendheid van de financiële middelen die op communautair niveau beschikbaar zijn voor de terugkeer van immigranten en afgewezen asielzoekers, voor het beheer van de buitengrenzen en voor asiel- en migratieprojecten in derde landen.

Dit is nogmaals bevestigd in de Raadsconclusies die zijn aangenomen tijdens de Raad van 15 oktober jl. waarin is aangegeven dat er voldoende financiële middelen op de communautaire begroting van de lidstaten moet worden uitgetrokken voor een efficiënte aanpak van illegale immigratie. Na beoordeling van dit verslag zal de Raad beslissingen welke stappen genomen moeten worden.

Nederland is van mening dat bij een nadere bepaling van financiële modaliteiten zuivere criteria moeten worden ontwikkeld waarbij gemeenschappelijke uitgaven niet zonder meer in de plaats komen van reguliere nationale uitgaven.

6. Voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend

document:	13596/02 ASILE 58	(En)
	13915.02 ASILE 62	(En)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	verordening in de zin van artikel 249 EG-Verdrag	

De ontwerpverordening beoogt uitvoering te geven aan artikel 63 EG-Verdrag en wil criteria bepalen voor de vaststelling van de verantwoordelijkheid voor de behandeling van de asielprocedure. De ontwerpverordening volgt in wezen dezelfde systematiek als de Overeenkomst van Dublin, die zij wordt geacht te vervangen.

Het voorstel beoogt te voorkomen dat misbruik van de asielprocedure wordt gemaakt doordat dezelfde persoon gelijktijdig of achtereenvolgens in verschillende lidstaten asielverzoeken indient. In de ontwerpverordening is een aantal verbeteringsvoorstellen opgenomen om de geconstateerde tekortkomingen en onnauwkeurigheden van de Overeenkomst van Dublin te verhelpen, alsmede het systeem aan te passen aan de ontwikkelingen in het kader van de totstandbrenging van een ruimte zonder binnengrenzen.

Er is een voorstel ten aanzien van artikelen uit de hoofdstukken III, IV en V, die zien op de criteria ter bepaling van verantwoordelijkheid, de humanitaire clausule en de artikelen die zien op terug- en overnameverzoeken. Nederland is van mening dat dit in zijn geheel en in samenhang dient te worden gezien. Voor Nederland geldt dat de termijnen zo kort mogelijk dienen te zijn en dat aan sancties op overschrijding van termijnen waarbinnen claims moeten worden gelegd, waarbinnen een Lidstaat moet antwoorden op een claimverzoek van een andere Lidstaat, en hoe lang een Lidstaat er over mag doen om de asielzoeker feitelijk over te dragen wordt vastgehouden.

7. Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven

document:	13623/02 ASILE 59	(En)
	13646/02 ASILE 60	(En)
	13648/02 ASILE 61	(En)
	14083/02 ASILE 63	(En)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	ontwerp-richtlijn	

Het Voorzitterschap streeft er naar in de Raad tot een politiek akkoord te komen op deelterreinen van de ontwerp-richtlijn. Momenteel heeft het Voorzitterschap nog geen keuze gemaakt welke onderdelen aan de Raad zullen worden voorgelegd. Aannemelijk is echter dat de bepalingen van art. 2 (e) en art. 15 inzake subsidiaire bescherming aan de orde zullen komen. Nederland is van mening dat deze bepalingen een goede basis vormen voor harmonisatie. Mogelijk komen ook de uitsluitingsclausules ten aanzien van de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming aan de orde. Nederland is van mening dat de uitsluitingsclausules zoveel mogelijk geharmoniseerd dienen te worden toegepast.

8. Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten

document:	9097/02 ASILE 27 ¹
verbindendheid:	verbindend
aard van het besluit:	ontwerp-richtlijn

¹ Reeds verzonden aan de Kamer bij het verslag van de Raad JBZ van 14–15 oktober 2002, 23 490 nr. 247.

Tijdens de Raad in april 2002 is een politiek akkoord over de ontwerp-richtlijn minimumvoorwaarden voor de opvang van asielzoekers.

Twee lidstaten hebben na het bereiken van het politiek akkoord nog bezwaren geuit die de aanneming van de ontwerp-richtlijn tot op heden in de weg staan.

Een lidstaat heeft bezwaren geuit tegen opname van art. 11 inzake toegang tot de arbeidsmarkt in de ontwerp-richtlijn. Nederland is vooralsnog tegen het schrappen van deze bepaling, aangezien toegang tot de arbeidsmarkt een belangrijk aspect is van de opvangvoorwaarden en van belang is om secundaire migratiestromen tegen te gaan.

Een andere Lidstaat heeft aangegeven alsnog een wijziging in art. 16 aan te brengen. Daarbij zouden asielzoekers die niet onverwijld een asielverzoek aan de grens indienen in beginsel van opvangvoorzieningen kunnen worden uitgesloten. Nederland meent, afgezien van de inhoud

van het voorstel, dat het terugkomen op een politiek akkoord een onwenselijke ontwikkeling is in het streven naar harmonisatie.

9. Actieprogramma communautair terugkeerbeleid

document: 13515/2/02 MIGR 104 REV 2 (En)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: goedkeuring programma

Op 14 oktober 2002 heeft de Commissie een mededeling over een communautair terugkeerbeleid van personen die illegaal op het grondgebied van de Europese Unie verblijven gepresenteerd. Het Voorzitterschap heeft op basis van de Mededeling, het Groenboek van de Commissie en de bespreking van het thema tijdens de informele JBZ-Raad van 13 en 14 september 2002 een Actieprogramma voor een communautair terugkeerbeleid opgesteld.

De Mededeling en het Actieprogramma worden nog besproken in de relevante gremia binnen de Raad waarbij wordt beoogd te komen tot aanname in deze Raad. Het Actieprogramma biedt een raamwerk voor een brede aanpak van het terugkeerbeleid en identificeert een aantal terreinen waarop maatregelen moeten worden ontwikkeld. Het betreft hier:

- operationele samenwerking;
- gemeenschappelijke minimumnormen;
- geïntegreerde terugkeerprogramma's;
- geïntensifieerde samenwerking met derde landen
- financiële ondersteuning

Nederland hecht veel belang aan de ontwikkeling van een communautair terugkeerbeleid en acht het Actieprogramma daarvoor een goede basis. De ontwikkeling van een communautair terugkeerbeleid vormt voor Nederland een integraal onderdeel van de bestrijding van de illegale immigratie en levert een bijdrage aan de vormgeving van een algemeen asiel- en immigratiebeleid. Hierbij zullen ook betrokken moeten worden de conclusies van Laken om het immigratiebeleid en daarmee het terugkeerbeleid meer te integreren in het externe beleid van de Europese Unie.

Ten aanzien van de genoemde terreinen het volgende:
Nederland is voorstander van de verdere ontwikkeling van de operationele samenwerking tussen lidstaten. Deze operationele samenwerking ziet wat betreft Nederland onder meer op het gemeenschappelijk opzetten van charters in het kader van gedwongen verwijderingen; intensivering van de informatie-uitwisseling inzake terugkeer tussen lidstaten; de ondersteuning door lidstaten tijdens de doorreis ten behoeve van verwijderingen door de lucht; de uitwisseling van «beste praktijken» op het terrein van terugkeer door lidstaten; en het op operationeel niveau gezamenlijk optrekken richting derde landen om de terugkeer te realiseren

De ontwikkeling van gemeenschappelijke minimumnormen op het terrein van terugkeer vormt wat Nederland betreft het sluitstuk van de toelatingsprocedure, teneinde de consistentie en integriteit van het toelatingsbeleid inzake asiel en immigratie te garanderen. Het tot stand komen van gemeenschappelijke minimumnormen is dan ook ten dele afhankelijk van de onderhandelingen op de nadere onderdelen van het asiel- en immigratiebeleid.

Het opstellen van een Europees kader voor geïntegreerde terugkeerprogramma's kan wat Nederland betreft een bijdrage leveren aan de daadwerkelijke terugkeer. Op basis van gemeenschappelijk vastgestelde

criteria en uitgangspunten voor terugkeerprogramma's kunnen lidstaten zelf uitvoering geven aan deze programma's al dan niet in gezamenlijkheid. De ontwikkeling van een terugkeerprogramma voor Afghanistan is daarbij een eerste voorbeeld.

Nederland is voorstander van het meer integreren van het terugkeerbeleid in het externe beleid van de Unie. Daarbij hoort ook een intensivering van de samenwerking met derde landen om landen te bewegen tot de terugname van eigen onderdanen en de overname van onderdanen uit derde landen en staatlozen. Voor Nederland is het daarbij van belang dat er een evenwichtige benadering wordt gekozen, met een scala van instrumenten. Deze zullen proportioneel moeten worden ingezet. Hierbij kan worden aangesloten bij de intensivering van de samenwerking welke in de groep op Hoog Niveau wordt ontwikkeld.

Ten aanzien van de financiële ondersteuning is Nederland van mening dat in lijn met de Raadsconclusies van 15 oktober jl. betreffende de preventie en bestrijding van illegale immigratie er voldoende financiële middelen op de communautaire begroting en de nationale begrotingen van de lidstaten moet worden uitgetrokken voor een efficiënte aanpak van de terugkeer. Hierbij zal met name van belang zijn het verslag van de Commissie over de doeltreffendheid van de financiële middelen die op communautair niveau beschikbaar zijn voor de terugkeer van afgewezen asielzoekers en immigranten, voor het beheer van de buitengrenzen en voor asiel- en migratieprojecten in derde landen.

10. Terugkeerprogramma voor Afghanistan

document: 13521/02 MIGR 105 RELEX 211 (En)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: goedkeuring van terugkeerprogramma

Op initiatief van het Deense Voorzitterschap hebben een aantal Lidstaten te weten: Nederland, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk, Duitsland en Oostenrijk, en de Europese Commissie een gezamenlijk voorstel voor een terugkeerproject gepresenteerd.

Het project gaat uit van de zelfstandige terugkeer maar zal tevens een gedwongen component bevatten.

Het terugkeerproject is gebaseerd op praktische samenwerking tussen de Lidstaten en de Commissie. De verantwoordelijkheid voor de uitvoering van het project ligt bij de Lidstaten; de Commissie heeft een coördinerende rol. Alle kosten tot de aankomst in Kabul zullen door de Lidstaten worden gedragen. Alle kosten vanaf het moment van aankomst in Kabul zullen door de Commissie worden betaald. Hierbij valt te denken aan opvang in Kabul, transport in Afghanistan, hulp bij reïntegratie.

De Afghaanse autoriteiten zullen deze maand nog door de EU over het terugkeerplan worden geïnformeerd.

11. Lijst met veilige derde landen

document: 13510/02 ASILE 57 (En)
Verbindendheid: n.v.t.
Aard van het besluit: n.v.t. (discussie)

Oostenrijk heeft een ontwerpverordening voorgesteld waarin de criteria worden vastgelegd om te bepalen welke landen veilige derde landen zijn en waarin op basis van die criteria een Europese lijst van veilige derde landen wordt vastgelegd. Dit voorstel wordt nog besproken in de raads werkgroep asiel. Nederland staat positief tegenover een Europese regeling inzake veilige derde landen, maar meent dat de discussie over

veilige derde landen gevoerd moet worden in het kader van de onderhandelingen over de ontwerprichtlijn inzake minimumnormen voor asielprocedures. Cruciaal voor een regeling inzake veilige derde landen is immers de wijze waarop asielaanvragen kunnen worden afgedaan. Het Oostenrijkse voorstel bepaalt niet wat de procedurele consequenties bij de afdoening van asielaanvragen zijn. Bovendien is de voorgestelde lijst van veilige derde landen in het voorstel beperkt tot Europese landen. Nederland meent dat het veilige derde landen principe ook kan gelden ten aanzien van landen buiten Europa.

12 Ontwerp-conclusies van de Raad inzake de systematisch beoordeling van geselecteerde derde landen met het oog op de geïntensiveerde samenwerkingen ten aanzien van het beleid van de migratiestromingen

document:	13919/02 VISA 163 COMIX 630	(En)
	13754/2/02 ASIM 46 REV 2	(En)
verbindendheid:	niet verbindend	
aard van het besluit:	conclusies van de Raad	

De Raad van 18 en 19 november (RAZEB) zal conclusies aannemen over intensivering van de samenwerking met derde landen bij het beheer van migratiestromen. Aan de hand van criteria als grootte van de migratiestroom en geografische ligging wordt een aantal landen geselecteerd waarmee de samenwerking zal worden versterkt. De conclusies bevatten tevens bouwstenen voor een «standaard migratieclausule», zoals gevraagd door de Europese Raad van Sevilla, die aan toekomstige overeenkomsten tussen de Europese Unie en derde landen zal worden toegevoegd. Deze clausule bevat ook een terug- en overnamecomponent.

13. Ontwerp-samenwerkingsovereenkomst tussen Europol en de Verenigde Staten van Amerika met betrekking tot de uitwisseling van persoonsgegevens

document:	13689/02 EUROPOL 82	(En)
	+ ADD	(En)
	13 696/02 EUROPOL 83	(En)
verbindendheid:	niet verbindend	
aard van het besluit:	goedkeuring overeenkomst door de Raad	

De tekst van de onderhavige overeenkomst is recentelijk aan de Lidstaten voorgelegd, voorzien van het oordeel van het Gemeenschappelijk Controle Orgaan.

Een eerste beoordeling van het thans bereikte onderhandelingsresultaat levert een positief beeld op. Het Gemeenschappelijk Controle Orgaan dient echter ook te adviseren over de zogenoemde «exchange of letters»; dit zal binnenkort – schriftelijk – gebeuren.

De regering zal, mede op basis van dit nader advies van het Gemeenschappelijk Controle Orgaan, een definitief standpunt bepalen over de thans voorliggende ontwerp-overeenkomst. U zult daarover zo spoedig mogelijk, middels een aanvullende geannoteerde agenda, geïnformeerd worden.

14. Evaluatie van de Task-Force terrorismebestrijding van Europol

document:	13699/1/02 EUROPOL 86 ENFOPOL 132	(En)
	REV 1	
verbindendheid:	niet verbindend	

aard van het besluit: aanbevelingen van de Raad van Bestuur
 van Europol

Op basis van een verrichte (tweede) evaluatie van werkzaamheden van de anti-terrorisme Task Force bij Europol, is de Raad van Bestuur tot een aantal aanbevelingen gekomen die zijn neergelegd in bijgaand document Europol 86.

De aanbevelingen komen hierop neer dat de activiteiten van de task-force per 31 december a.s. moeten worden overgenomen door de staande organisatie van Europol, dat de lidstaten moeten overwegen hun vertegenwoordiger(s) bij Europol te stationeren dan wel experts bij de nationale «desk» te plaatsen, en dat Europol met een actieplan inclusief budget moet komen. Met de aanbevelingen stemt de regering in.

15. Tussentijdse evaluatie van de EU Drugs-strategie

document:	13853/02 CORDROGUE 91 SAN 183	(NI)
	RELEX 222 ENFOPOL 135	
verbindendheid:	n.v.t.	
aard van het besluit:	n.v.t. (kennisgeving mededeling van de Commissie en goedkeuring nota aan de Europese Raad)	

Reeds bij aanvang was voorzien dat het EU Actieplan Drugs 2000–2004 tussentijds door de Commissie geëvalueerd zou worden, op basis van door de lidstaten aangeleverd materiaal. Deze tussentijdse evaluatie ligt voor in de vorm van een mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement. De Commissie trekt een aantal conclusies en doet aanbevelingen met betrekking tot de verdere uitvoering van het Actieplan tot 2004. In de mededeling is een tabel opgenomen met de acties die de Commissie, het Europees Drugswaarnemingscentrum en Europol de komende twee jaar zullen moeten ondernemen ter verdere uitvoering van het EU Actieplan Drugs.

Inhoudelijke behandeling van de mededeling in de Raad en het Europees Parlement is voorzien voor de komende maanden.

Deze nota van de Raad haakt aan bij de tussentijdse evaluatie van het EU Actieplan Drugs 2000–2004 en de mededeling van de Commissie terzake. In de nota aan de Europese Raad in Kopenhagen in december a.s. worden de door de Raad voorgestane prioriteiten aangegeven voor de resterende looptijd van het Actieplan. Nederland kan zich in grote lijnen vinden in de tekst en de in het document aangegeven prioriteiten, maar zal echter een voorbehoud aantekenen met betrekking tot de prioriteitstelling ten aanzien van cannabis in punt 1 van paragraaf 5. Gezien de noodzaak tot een heldere – en ook voor de Nederlandse situatie relevante – prioriteitstelling te komen, verzet Nederland zich tegen een algemene verwijzing naar cannabis. Het standpunt van Nederland is dat de nadruk bij de aanpak van cannabis dient te liggen bij de aanpak van de handel. Indien door de Raad aangenomen, zal de nota wat de Raad betreft dienen als leidraad voor verdere implementatie van het EU Actieplan 2000–2004 en moeten worden afgezet tegen de in dat verband relevante onderdelen van de mededeling van de Commissie over de tussentijdse evaluatie.

16. Ontwerp-verordening van de Raad inzake de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid voor gemeenschappelijke kinderen en tot intrekking van de Verordening (EG) N° 1347/2000 en tot wijziging van Verordening (EG) N° 44/2001 in zaken met betrekking tot handhaving

document:	13436/02 JUSTCIV 163	(NI)
	13940/02 JUSTCIV 175	(En)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	ontwerp-verordening	

Het beoogde politieke compromis heeft betrekking op een onderdeel van het gewijzigde Commissievoorstel over bovengenoemd onderwerp, gedateerd 3 mei 2002 (Com(2002)222 definitief), nl. de problematiek van de ongeoorloofde overbrenging of vasthouding van het kind. Sinds de aanvang van de onderhandelingen bestaat een belangrijk verschil van inzicht tussen de lidstaten over de benadering van deze problematiek. Het onderwerp wordt mede bestreken door het Haagse verdrag van 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen. Alle lidstaten van de Europese Unie zijn partij bij dat verdrag, waarbij thans in totaal 72 landen aangesloten zijn. Onzeker is nog of over het compromis-voorstel op het niveau van Coreper overeenstemming kan worden bereikt.

Het compromis-voorstel heeft in elk geval betrekking op de volgende kwesties:

- a. Onder welke omstandigheden gaat in geval van ongeoorloofde overbrenging van het kind de bevoegdheid om een beslissing inzake het gezag en het omgangsrecht te geven, over naar het land van de nieuwe gewone verblijfplaats van het kind? Het compromis-voorstel bevat voor intracommunautaire verhoudingen een regeling hiervoor die afwijkt van de regeling van artikel 7 van het Haags Kinderbeschermingsverdrag 1996, waarvan de gezamenlijke ondertekening door de lidstaten wordt beoogd (zie agendapunt 17).
- b. Is – los van de vraag of het Haags Kinderontvoeringsverdrag 1980 moet worden gecommunautariseerd (zie punt e) – aanvaardbaar een regeling die, na een beslissing houdende de niet-terugkeer van het kind, de partij die het kind ongeoorloofd heeft overgebracht verplicht om in het land van herkomst van het kind een procedure ten gronde te voeren over het gezag? Moet bij uitblijven van zo'n procedure de beslissing inzake niet-terugkeer vervallen? Naar het inzicht van een belangrijk aantal lidstaten, waaronder Nederland, staat een dergelijke regeling haaks op het verdrag van 1980 en is zij onwerkbaar. Het Voorzitterschap stelt voor een dergelijke regeling niet in te voeren. Het compromis-voorstel houdt in dat de beslissing of een gezagsprocedure wordt geëntameerd, aan de ouders wordt overgelaten; als zij geen gezagsprocedure beginnen, blijft de beslissing inzake de niet-terugkeer van het kind in stand.
- c. Kan worden voorzien in afschaffing van het exequatur voor de beslissing ten gronde van de rechter van de gewone verblijfplaats houdende de terugkeer van het kind, die tot stand komt na de beslissing inzake niet-terugkeer van de rechter van het land waarheen het kind is overgebracht? Het compromis houdt in dat deze vraag bevestigend wordt beantwoord.
- d. Moet het Haags Kinderontvoeringsverdrag van 1980 in de betrekkingen tussen de lidstaten van de Europese Unie blijven gelden dan wel worden vervangen door een communautaire regeling die van het verdrag afwijkt? Het compromis-voorstel gaat ervan uit dat het verdrag blijft gelden en verdient op dit punt de steun van Nederland. De gebondenheid van alle lidstaten aan het verdrag betekent dat dit niet

buiten de andere verdragsstaten om kan worden vervangen door een communautair instrument. Vervanging zou afbreuk doen aan het goede functioneren, wereldwijd, van het verdrag en zou de positie van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht als centrum voor de monitoring van het verdrag aantasten. Omzetting zou voorts geen meerwaarde hebben. Het verdrag functioneert in het algemeen goed. Intracommunautaire gevallen van ongeoorloofde overbrenging vormen slechts een gering percentage van de gevallen. De wijze waarop intracommunautaire gevallen worden afgehandeld vormt geen aanleiding om in de relaties tussen de lidstaten een eigen regime in het leven te roepen.

17. Ontwerp-Raadsbesluit houdende machtiging van de lidstaten om het Haags Kinderbeschermingsverdrag van 1996 te ondertekenen.

document:	13948/02 JUSTCIV 176	(En)
verbindendheid:	niet verbindend	
aard van het besluit:	besluit tot machtiging van de lidstaten	

Op 19 oktober 1996 is in het kader van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht tot stand gekomen het Verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen (Trb. 1997, 299). Het verdrag is inmiddels in werking getreden. De huidige verdragspartijen zijn Tsjechië, Slowakije, Monaco, Letland en Marokko. Het verdrag is in 1997 voor het Koninkrijk ondertekend, maar nog niet geratificeerd. Spoedige ratificatie is wenselijk. Uitvoeringswetgeving voor Nederland is in voorbereiding.

Ten tijde van de totstandkoming van het verdrag werd in Brussel onderhandeld over een verdrag inzake de bevoegdheid en de erkenning van beslissingen in huwelijkszaken en inzake ouderlijke verantwoordelijkheid ten aanzien van gemeenschappelijke kinderen. Dat verdrag, dat in 1997 gereed kwam, is na de totstandkoming van het verdrag van Amsterdam omgezet in de verordening «Brussel II» (Vo (EG) nr 1347/2000), welke verordening met ingang van 1 maart 2001 in werking is getreden. De verordening heeft met betrekking tot een kleine categorie beslissingen die onder het verdrag vallen externe bevoegdheid van de EG doen ontstaan. Dit betekent dat de lidstaten niet langer de vrijheid hebben zelfstandig te beslissen het verdrag te ratificeren. De Commissie heeft te kennen gegeven het wenselijk te achten dat de EG tot het verdrag toetreedt. In het verdrag is geen toetredingsclausule opgenomen. Het ontwerp-besluit strekt ertoe dat de lidstaten het verdrag ondertekenen «in het belang van de Gemeenschap». Bij de ondertekening van het verdrag zou een verklaring moeten worden afgelegd, die erop neerkomt dat de lidstaten onderling beslissingen zullen erkennen en ten uitvoer leggen overeenkomstig de criteria van de verordening «Brussel II». Beoogd wordt aldus te vermijden dat een additioneel protocol bij het verdrag tot stand zou moeten worden gebracht, waardoor de inwerkingtreding van het verdrag onnodig zou worden vertraagd. Aangehecht is een in de notulen van de Raad op te nemen verklaring, waarin de Commissie wordt uitgenodigd in verband daarmee op korte termijn na de ondertekening een concept-besluit inzake de ratificatie van het verdrag aan de Raad voor te leggen, opdat de inwerkingtreding op of omstreeks hetzelfde tijdstip kan plaatsvinden als die van de in voorbereiding zijnde verordening inzake ouderlijke verantwoordelijkheid (zie punt B-13).

18. Ontwerp-overeenkomst tussen de EU en de USA inzake justitiële samenwerking in strafzaken en ten aanzien van uitlevering

document: nog niet beschikbaar
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t. (discussie)

Sedert september heeft een maal overleg tussen het voorzitterschap en de Verenigde Staten plaats gevonden, tijdens welke weer een aantal van de in het mandaat (het aan de Vaste Commissie ter vertrouwelijke kennisgeving overgelegde document)¹ genoemde punten zijn besproken. Er vindt in de komende week weer een overlegronde plaats. Het voorzitterschap is voornemens mede aan de hand van de uitkomsten van dat overleg aan de Raad aanbevelingen voor te leggen voor de voortzetting van de onderhandelingen, opdat de Raad richtsnoeren kan geven. Zodra deze zijn ontvangen zult u vertrouwelijk nader worden geïnformeerd over de inhoud daarvan.

19. Ontwerp-kaderbesluit inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op geldelijke sancties

document: 13188/02 COPEN 52 (En)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: besluit in de zin van artikel 34, tweede lid onder b, Unieverdrag

De onderhandelingen aangaande dit ontwerp-kaderbesluit duren nog voort op het moment van verzending van deze geannoteerde agenda. Het Deense Voorzitterschap streeft ernaar deze in zodanig gevorderd stadium te brengen, dat tijdens de Raad politiek akkoord kan worden bereikt over dit instrument.

Wat betreft het toepassingsbereik is tot tevredenheid van Nederland consensus bereikt over het opnemen, naast strafrechtelijke sancties, van administratieve sancties. Daaronder vallen in elk geval sancties opgelegd ter zake van verkeersovertredingen, met dien verstande dat beroep op een ook in strafzaken bevoegde rechter open dient te staan. Deze beperking is ontleend aan de Schengen uitvoeringsovereenkomst en vloeit voort uit de rechtsbasis van dit kaderbesluit (Titel VI Unieverdrag).

Inmiddels bestaat ook overeenstemming over de vraag in hoeverre naast rechterlijke autoriteiten ook centrale instanties betrokken kunnen zijn bij het toezenden, ontvangen en tenuitvoerleggen van de wederzijds te erkennen beslissingen.

Nog geen overeenstemming bestaat over artikel 4, waarin de gevallen zijn opgesomd waarin aanleiding kan bestaan voor het niet-erkennen en niet-tenuitvoerleggen van een toegezonden geldelijke sanctie. Een van die gevallen betreft het ontbreken van de dubbele strafbaarheid (artikel 4, tweede lid, onderdeel b). Nederland behoort tot de lidstaten die in beginsel streven naar de handhaving van het principe van dubbele strafbaarheid. Echter een meerderheid der lidstaten kan zich vinden in de thans voorgestelde tekst, waarin het vereiste van dubbele strafbaarheid alleen kan worden ingeroepen indien de desbetreffende feiten zijn gepleegd buiten het grondgebied van de staat waar de geldboete is opgelegd. Temeer daar Nederland een minderheidspositie inneemt, vraagt deze kwestie bijzondere aandacht. Vanuit een oogpunt van Europese integratie is het wenselijk dat geldboetes op een eenvoudige manier kunnen worden geïnd. Voor zover het gaat om het innen van de opgelegde geldelijke sanctie zelf zou enige souplesse kunnen worden betracht, ook wanneer het in voorkomend geval gaat om geldboetes opgelegd terzake van feiten die in het tenuitvoerleggende land niet

¹ Zie document 6438/4/02, CATS 5 USA 4 REV 4 dat met het verslag van de bijeenkomst van de Raad JBZ van 25–26 april 2002 is meegezonden, 23 480 nr. 235.

strafbaar zijn gesteld. Nederland zou kunnen instemmen met de voorgestelde inperking van het vereiste van dubbele strafbaarheid in dit instrument voor zover het gaat om inningshandelingen. Kan evenwel geen succesvolle inning van het verschuldigde bedrag plaatsvinden, dan zou van het opleggen van vervangende hechtenis of van een andere alternatieve sanctie moeten worden afgezien, indien niet aan het vereiste van dubbele strafbaarheid is voldaan. In dat geval rijst de vraag of het niet strijdig met onze openbare orde is om jegens een persoon in Nederland een (vervangende) (vrijheids)straf ten uitvoer te leggen voor iets dat naar Nederlands recht niet strafbaar is. Aangezien het kaderbesluit daartoe ook niet verplicht, is het mogelijk dat de verdere onderhandelingen over dit ontwerp-kaderbesluit, met inachtneming van het bovenstaande, leiden tot een voor Nederland bevredigend resultaat.

20. Kaderbesluit van de Raad inzake de bestrijding van corruptie in de particuliere sector

document:	13917/02 DROIPEN 78 12249/3/02 DROIPEN 64 REV 3	(En) (NI)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	kaderbesluit in de zin van artikel 34, tweede lid, onder b, van het Unieverdrag	

Het ontwerp-kaderbesluit strekt tot onderlinge aanpassing van de strafrechtelijke bepalingen van de EU-lidstaten betreffende corruptie in de privé-sector (private corruptie). Materieel wordt ermee beoogd het in 1998 totstandgekomen gemeenschappelijk optreden inzake corruptie in de privé-sector om te zetten in een kaderbesluit, gelet op het verplichtend karakter van laatstgenoemd instrument. De opbouw van het ontwerp-kaderbesluit sluit aan bij die van andere (ontwerp-) kaderbesluiten. Dit houdt in dat er bepalingen in zijn opgenomen over met name de strafbaar te stellen gedragingen, deelnemingsvormen, sancties, aansprakelijkheid van rechtspersonen en jurisdictie. Nederland staat positief tegenover het instrument: onderlinge aanpassing van de strafrechtelijke bepalingen inzake private corruptie vergemakkelijkt de strafrechtelijke samenwerking tussen de lidstaten, hetgeen de bestrijding van private corruptie bevordert. Naar het zich thans laat aanzien behoeft de Nederlandse wetgeving ter implementatie van het kaderbesluit geen, of slechts op een technisch onderdeel aanpassing. Na constructieve bespreking van dit ontwerp tijdens de vorige zitting van de Raad is gewerkt aan een tekst die de mogelijkheid biedt het bereik van de strafbaarstelling inzake private corruptie te begrenzen tot gedragingen met een concurrentie-vervalsend effect. Voorts is de tekst van het ontwerp aangepast op het punt van de mogelijkheid om personen ter zake van een veroordeling wegens private corruptie tijdelijk de uitoefening van zijn werkzaamheden te ontzeggen. Nederland kan met het voorliggende kaderbesluit instemmen.

21. Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel

document:	13918/02 DROIPEN 79 CORDROGUE 93 10321/1/02 DROIPEN 42 CORDROGUE 47 REV 1+ ADD 1 ¹	(En) (NI) (NI)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	kaderbesluit in de zin van artikel 34, tweede lid onder b, Unieverdrag	

¹ Reeds aan de Kamer verzonden bij verslag van de Raad JBZ van 14–15 oktober 2002, 23 490 nr. 247.

Het (Ontwerp) Kaderbesluit Illegale Drugshandel heeft als doel de minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten ten aanzien van drugs te harmoniseren en te komen tot een harmonisering van de strafmaten in de lidstaten van de Unie. Nederland heeft bij gelegenheid van de Raad te Luxemburg van 13 en 14 juni 2002 in beginsel ingestemd met de ontwerptekst maar wel om ruimte gevraagd voor een regeling voor strafbare handelingen wanneer het om kleine hoeveelheden softdrugs (tot 30 gram) zou gaan.. Het Deense voorzitterschap heeft, mede tijdens de Raad van 14–15 oktober jl.¹ gebleken bezwaren van andere lidstaten tegen een expliciete vermelding van een uitzonderingscategorie voor kleine hoeveelheden, langs andere weg een oplossing gezocht .en het in bijgevoegd document opgenomen compromisvoorstel, meer in het bijzonder het eerste lid van artikel 4, op tafel gelegd. De lidstaten hebben zich tijdens de Raad bereid verklaard in «a positive spirit» naar deze tekst te kijken. In het tekstvoorstel, voor artikel 4, eerste lid, wordt niet langer een concrete basisstrafmaat genoemd voor de verschillende handelingen die in het Kaderbesluit strafbaar gesteld zijn. Het tekstvoorstel schrijft voor dat lidstaten de nodige maatregelen nemen om het handelen dat in het kaderbesluit gedefinieerd is strafbaar te stellen met doeltreffende, evenredige en afschrikwekkende straffen, die een vrijheidsstraf kunnen inhouden en die niet vanwege hun strafniveau de mogelijkheid van uitlevering, overlevering en wederzijdse rechtshulp uitsluiten, in overeenstemming met de verschillende verdragen op dit gebied. Uit het vervolg van het artikel blijkt impliciet dat het hierbij gaat om alle eenvoudige verboden handelingen en dus ook wanneer het om kleine hoeveelheden gaat. De eveneens in het document opgenomen Raadsverklaring waarin de bereidheid van de Raad benadrukt wordt om met alle mogelijke middelen tegen drugshandel op te treden en waarin dit kaderbesluit als eerste stap wordt bestempeld in de geïntensiverde strijd tegen drugshandel, behoorde bij de vorige tekst, waarin nog over kleine hoeveelheden werd gesproken. Deze is gehandhaafd, maar naar het oordeel van de regering door het nieuwe voorstel achterhaald en in de contact met de onderhandelingen zich positief opstelt ten aanzien van het compromisvoorstel voor artikel 4, eerste lid, maar geen handhaving van de Raadsverklaring wenst.

22. Ontwerp-kaderbesluit betreffende de bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat

document:	13447/02 DROIPEN 75	(NI)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	besluit in de zin van artikel 34, tweede lid onder b, Unieverdrag	

Het ontwerp-kaderbesluit strekt tot strafbaarstelling in de EU-landen van racistische en xenofobe gedragingen overeenkomstig daartoe in het ontwerp-kaderbesluit opgenomen omschrijvingen. De opbouw van het ontwerp-kaderbesluit sluit aan bij die van andere (ontwerp)-kaderbesluiten. Dit houdt in dat er bepalingen in zijn opgenomen met betrekking tot de strafbaar te stellen gedragingen, deelnemingsvormen, sancties, aansprakelijkheid en bestraffing van rechtspersonen en rechtsmacht. Nederland staat positief tegenover het instrument. De regering is van mening dat onderlinge afstemming van de binnen de EU gehanteerde strafbaarstellingen een bijdrage kan leveren aan de strafrechtelijke aanpak van racisme en vreemdelingenhaat, in het bijzonder met het oog op de internationale samenwerking in strafzaken. De onderhandelingen over het ontwerp zijn nog gaande en spitsen zich toe op de artikelen 1, 6bis en 6ter: a) de opname van «religieuze overtuiging» als eigenschap/kenmerk van

¹ Zie voor het verslag van deze bijeenkomst van de Raad JBZ, 23 490 nr. 247.

- de groep mensen aan wie beoogd wordt bescherming tegen racisme te bieden (artikel 1);
- b) de zelfstandige strafbaarstelling van de publieke ontkenning, grove trivialisering en vergoelijking van genocide, misdrijven tegen de menselijkheid en oorlogsmisdrijven, alsmede de ontkenning en grove trivialisering van de Holocaust (artikel 1, c en d).
 - c) de samenhang tussen de artikelen 1, 6bis en 6ter. Artikel 6bis waarborgt de vrijheid van meningsuiting en drukpersvrijheid. Artikel 6ter ziet op de mogelijkheid tot inperking van de reikwijdte van de in artikel 1 opgenomen strafbaarstellingen. De artikelen 6bis en 6ter zijn voor een aantal lidstaten als compromis in de tekst opgenomen.

Ten aanzien van punt a) is de regering van oordeel dat «religieuze overtuiging» niet binnen de reikwijdte van het kaderbesluit valt en derhalve niet behoort te worden opgenomen. Indien opname onvermijdelijk is, pleit de regering ervoor ook als eigenschap op te nemen: levensovertuiging. In de huidige strafrechtelijke discriminatiebepalingen 137c-137f en 429quater Sr worden zowel geloof als levensovertuiging als eigenschappen genoemd.

De strafbaarstelling van de in punt b) bedoelde gedragingen wordt door de regering in beginsel ondersteund. De regering ijvert daarbij voor een drempel voor strafbaarstelling die, gezien tegen de achtergrond van de vrijheid van meningsuiting en drukpersvrijheid, wenselijk is en tegelijkertijd de strafbaarstellingen niet nodeloos ontkracht.

Ten aanzien van punt c) kan worden opgemerkt dat de voorwaarde in het kopje van artikel 1 («at least when ..insulting») en artikel 6bis in belangrijke mate voldoen aan de hiervoor bedoelde drempelvoorwaarden voor strafbaarstelling. Artikel 6ter, dat tegemoet komt aan de wensen van enkele lidstaten doet naar het oordeel van de regering te zeer afbreuk aan de plicht tot strafbaarstelling en de harmonisatie van strafbepalingen. De onderhandelingen daarover lopen echter nog, zoals reeds gemeld. Naar het zich thans laat aanzien behoeft de Nederlandse wetgeving ter implementatie van het kaderbesluit mogelijk aanpassing in verband met de strafbaarstelling van de gedragingen genoemd onder punt b. In het kaderbesluit opgenomen voorwaarden voor strafbaarstelling die niet voorkomen in de Nederlandse strafbepalingen, die aldus een groter bereik hebben, zullen niet leiden tot aanpassing van de Nederlandse wetgeving. Het kaderbesluit betreft immers minimumafspraken voor strafbaarstelling.

23. Diversen

Onder dit agendapunt zijn nog geen onderwerpen aangemeld.